

været en lumsk Ven, alt for længe. Der er blevet Tid til Handel og Jobberi med Ejendomme og til Indprioritering af voksende Laanebyrder. Den forrige Regering burde i Tide have søgt at modvirke Inflationen, saa vilde store Dele af Landbruget ikke have haft saa trykkende Laanebyrder, som de nu har, og saa havde vi undgaet en Del af de Fallitter, der utvivlsomt bliver en Følge af Kronens Stigning til Pari.

Alt det Smaabyggeri, som i de senere Aar er sket i Byerne, staaar ogsaa overfor et økonomisk Sammenbrud, naar Kronen gaar i Pari og Lønningerne gaar ned. For København i Særdeleshed, men ogsaa for de Købstæder, der det længst mulige har bevaret Huslejeloven og Restriktionerne, vil disse Indgreb i Ejendomsbesiddernes frie Dispositionsret komme til at virke heldbringende, idet de undgaar de Krak, som vilde være sket, hvis der havde været fri Bane for Husleje forhøjelser. Havde denne Frihed været, vilde Ejendomspriserne være gaaet i en saadan Højde, at et voldsomt Fald vilde have været uundgaeligt. Det vil nu neppe blive saa slemt, selv om Kronen gaar i Pari. At der vil komme en Krisetid, efter at Kronen er gaaet i Pari, kan der neppe være Tvivl om. Men det bør ikke glemmes, at en Del Spekulanter blandt rige Folk tjener Masser af Penge derved, og de bør ved forøgede direkte Skatter yde deres Bidrag til at lindre Smerterne for dem, som Krisen rammer.

Vi har jo desværre i dette Øjeblik en stor Arbejdsløshed; vi har samtidig en Del Polakker, der gaar omkring paa Roemarkerne og udfører Roearbejde. Jeg ved fra den By, hvor jeg hører hjemme, at mange Arbejdere for Tiden, hvor der er knapt med Arbejde, søger ud paa Landet for at se, om det ikke skulde være muligt at faa noget Roearbejde; men dette Roearbejde er optaget og for en væsentlig Del optaget af polske Arbejdere. Nu er det ikke min Mening, at man skal stænge Dørene, saaledes at ingen kan komme ind over Danmarks Grænser; men der er noget utiltalende i den Polakimport, som nu har fundet Sted gennem en Aarrække. Den er utiltalende, fordi jeg tror, at der ikke vilde være det mindste i Vejen for, naar Vilkaarene, der blev budt de Landarbejdere, der skal udføre Roearbejdet, var tilfredsstillende, at man vilde kunne faa tilstrækkelig Arbejdskraft til at udføre dette Roearbejde. Jeg anser dette Arbejde ude paa Landet for at være langt friskere og sundere end meget af det Arbejde, der er at udføre i Byerne. Men der er een Grund til, at det maaske

kan være vanskeligt at faa tilstrækkelig Arbejdskraft ude paa Landet, og det er den Omstændighed, at man har nedbrudt en hel Del af de Arbejderboliger, der tidligere var, saa der i Virkeligheden mangler ordentlige Arbejderboliger til de Arbejdere, der skulde udføre Arbejdet. Polakkerne stiller saa ringe Krav, at dem kan man byde Forhold, som man heldigvis ikke kan byde danske Arbejdere. Jeg synes, det er sørgeligt, naar man ved enkelte af vore Stationer ser Polakker i store Mængder siddende med deres smaa fattige Bytter, og man saa ved, at de skal ud paa Landet og udføre dansk Arbejde — hvad disse Polakker jo er hvervet til — paa de bedste af Danmarks Jorder. Det vilde være forstaaeligt, hvis man skulde have billigere Arbejdskraft til Arbejdet paa de mest sandede og allersletteste af Danmarks Jorder, som giver meget ringe Afgrøde og meget lille Udbytte; men det er urimeligt, at polske Landarbejdere skal forskrives til at gøre Arbejdet paa de fedeste og bedste Marker og den allerbedste Jord her i Landet; den burde kunne bære en saadan Arbejdsløn, at danske Arbejdere med Glæde kunde udføre det Arbejde. Jeg vil haabe, det kan blive muligt at sætte en Stopper for denne Polakimport; jeg synes, den er saa meget mere grel, som den finder Sted paa et Tidspunkt, hvor der er en meget stor Arbejdsløshed her i Landet, og Grunden til denne Indførsel er udelukkende at skaffe billig Arbejdskraft. Andet kan jeg ikke se. Jeg ved meget vel, at Landarbejderforbundet har været i Forhandling med en Del af Roedyrkerne og har faaet den Opgave at skaffe Arbejdskraft. Men desværre er Forholdet saaledes, at kun en forholdsvis lille Del af Landarbejderne er organiserede indenfor Landarbejderforbundet, og at dette ikke staaar i direkte Rapport til mere end et Mindretal af Arbejderne. Men jeg har lagt Mærke til, at man ikke har gjort sig nogen særlig Anstrængelse fra de Folks Side, der skal bruge Roearbejderne, i Retning af at avertere for at skaffe sig den fornødne Arbejdskraft her i Landet. Jeg er overbevist om, at hvis der var gjort et virkeligt Arbejde fra de Folks Side, der skal have udført Roearbejde, vilde de uden Vanskelighed have kunnet faa de Arbejdere, de havde Brug for.

Det ærede Medlem Hr. Brorsen var, da han havde Ordet, inde paa Skatteproblemet; han vilde have en Ændring i den Maade, hvorpaa Købstæderne skatter til Amtsskolefonden, og i Maaden, hvorpaa de bidrager til Amtsvejvæsenet. Jeg har ikke noget imod, at Skoleudgifternes Fordeling